

SATHYA SAI INFORMATION

HÖST 2011

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Iakttagande av tystnad ger andlig energi, <i>Amrita Dhara</i> -tal.....	3
Uppoffring leder till odödlighet, <i>Amrita Dhara</i> -tal.....	18
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	32
Det sista ögonblicket, berättelse <i>Chinna Katha</i>	35

*På samma sätt som luft och vatten antar formen av
den behållare de förvaras i,
antar Gud den form den hängivne tillber.
Alla former är Hans.*

*Att tillbe Gud som inneboende i varje atom och cell i kosmos
är den högsta formen av tillbedjan.*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2010 s.181.

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Iakttagande av tystnad ger andlig energi

Sathya Sai Babas *Amrita Dhara*-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, den 27 juni 1996.

*Nutidens studenter är hjältar (eng. heroes) i tal och ord
men nollor (eng. zeros) när det kommer till handling.*

*Deras liv har blivit besvärligt på grund av
deras skrytsamma uppträdande.*

Detta är det beklagliga tillståndet hos dagens studenter.

« telugu-vers »

MÅTTFULLT TAL FRÄMJAR HELIGA KÄNSLOR

Dagens studenter befinner sig i ett förvirrat sinnestillstånd. De pratar alldeles för mycket. De som pratar för mycket kan inte nå framgång i sina studier. De som studerar flitigt pratar inte så mycket. Därför säger Jag ofta till studenterna: "Prata mindre, studera mer."

Omåttligt pratande är inte önskvärt

Nuförtiden tycks mänskliga värden ha försvunnit ifrån människans hjärta, och hennes beteende anstår inte hennes status som mänsklig varelse. Hon tänker en sak, säger något annat och gör något tredje helt anorlunda. Dessutom slösar hon bort sin tid på för mycket pratande. Därigenom förlorar hon den gudomliga energi och helighet Gud skänkt henne. Inte bara det, hon förlorar också sin minnesförmåga, sin fysiska kraft och koncentrationsförmåga genom att prata för mycket. Den som pratar för mycket är också benägen att drabbas av onormal hunger och äter därför för mycket. För mycket mat gör henne slö, och därmed blir

hon ointresserad av att arbeta. En sådan person kan aldrig delta i något osjälviskt tjänande. Önskan att tjäna andra är mycket viktigt för dagens unga. De bör därför äta måttligt. För mycket ätande är också skadligt för intellektet. Att äta måttligt är ytterst välgörande. Vallabhbai Patel brukade också säga: "Tala mindre, arbeta mer." Då han följde denna princip kunde han disciplinerat och flitigt utföra sitt arbete. Alla kallade honom en aktiv och verksam person.

Våra forna vise män (rishis) visste att den kraft tystnad gav dem var enastående. Därför brukade de iakttä tystnad och därigenom bli ett med det gudomliga. Genom att iakttä tystnad får man andlig energi. Omåttligt pratande leder till svaghet i nerverna, och det gör att människan förlorar sin förmåga och veta vad hon ska säga och vad hon inte ska säga. Ju mindre ni talar, desto mer kan ni delta i tjänande. Genom att delta i tjänande kan ni utveckla vänskap med andra. Vad innebär vänskap? Det innebär inte att säga hej, hej till varandra. Sann vänskap innebär att alltid, under alla omständigheter och på alla områden arbeta i samförstånd. En sådan anda av enhet och vänskap finner man dock inte i världen nuförtiden. Vem är er sanna vän? Gud är den ende verkliga vännen i denna värld. Det kan finnas inslag av egoism även i era nära världsliga relationer, såsom till er far, mor, hustru, man, son o.s.v. Endast Gud älskar er utan minsta spår av egoism och egennyttan. Han förväntar sig inget av er. Han bara ger och tar inget från er. För att komma närmare Gud bör ni utveckla goda egenskaper, goda vanor och ett gott beteende.

Var finns Gud? Om ni ställer er denna fråga och fördjupar er i den kommer ni själva att kunna svara. Om någon ber om adressen till er vän uppger ni hans gatuadress eller också säger ni att han bor på det eller det hotellet, men vem är det egentligen som bor i det huset eller det hotellet? Det är bara hans kropp, men är han bara en kropp? Nej, nej. Var bor han då? Han bor i hjärtat. Kärlek är ett annat namn för hjärtat. Därför är varje människas verkliga boning kärleken, och kärleken är hennes livskraft. Hon utför sina dagliga göromål med hjälp av denna kraft. Hela den tid hon tillbringat från det hon vaknar tills hon går till sängs bör hon

helga med kärlek. Vilken är människans sanna hemvist? Det är kärlek. När människan inser vilken som är hennes sanna boning kan hon leva sitt liv på ett föredömligt sätt genom att utveckla goda egenskaper och gott uppförande. Hon kan stärka sin karaktär med hjälp av goda ord, goda tankar och gott uppförande.

Hur det kom sig att Das Ganu bosatte sig i Shirdi

När Shirdi Sai Baba uppehöll sig i Shirdi fanns det en hängiven vid namn Das Ganu som arbetade på polismyndigheten. I Shirdi brukade Baba fira högtiderna Sri Rama Navami och Urus samtidigt. Det fanns dock en del hinduer och muslimer som firade högtiderna på sitt eget sätt. En gång under ett firande av dessa högtider kom Das Ganu till Shirdi. En dag sade Baba till honom: "Das Ganu! Du sjunger bra, så sjung en sång." Das Ganu sjöng en sång med sin melodiska röst. Baba var nöjd och sade: "Das Ganu! Varför bosätter du dig inte i Shirdi?" Das Ganu lovade: "Jag kommer med all säkerhet att bosätta mig här för gott." När det var tid att återvända till arbetsplatsen tog Das Ganu vördsamt farväl av Baba och sade: "Baba! Jag har försökt uppnå befordran under de tre senaste åren. Detta har orsakat mig stor oro. Jag är inte så intresserad av pengar, men jag önskar verkligen uppnå en respektabel ställning i samhället." Då sa emellertid Shirdi Baba till honom: "Das Ganu! Ditt arbete finns i Shirdi, inte på polismyndigheten eller i den yttre världen. Därför måste du komma till Shirdi förr eller senare. Glöm inte löftet du givit mig."

Efter ett eller två år kom Das Ganu åter till Shirdi under firandet av Sri Rama Navami- och Urus-högtiderna. Baba frågade honom: "Das Ganu! Har du glömt löftet du gav mig?" Das Ganu svarade: "Svami! Jag har inte glömt mitt löfte, men jag har ännu inte fått den befordran jag hoppats på. Därför måste jag arbeta hårt." När han tagit farväl av Baba och återvänt till sin tjänst blev han själv indragen i ett fall av stöld av pengar på den polisstation där han arbetade. När Das Ganu utfrågades angående de försvunna pengarna svarade han att han inte visste något om dem. Då

sa den polis som förhörde honom: "Hur kan ni påstå detta när ni arbetar på den polisstation varifrån pengarna försvunnit?" Das Ganu lyckades inte övertyga honom om att han inte var inblandad i stölden. En omfattande utredning gjordes angående Das Ganus möjliga inblandning i stölden. Das Guna insåg då: "Eftersom jag svikit löftet jag givit Baba utsätts jag för alla dessa anklagelser." Han avsåg sig därför sin befattning och kom till Shirdi. Gud beskyddar människan på alla tänkbara sätt, men människan själv inbjuder till svårigheter när hon glömmar Guds bud. Glädje och sorg orsakas er inte av andra. Det är era egna tankar och ert eget beteende som är orsaken till er glädje och sorg.

Gud finns inte i ett främmande land.

Han finns i ert inre.

Synden finns inte någon annanstans.

Den finns där en ond handling utförs.

« telugu-vers »

Oförmögen att inse denna sanning beskyller människan andra för de svårigheter hon möter och talar illa om dem. Hennes intellekt är fördärvat på grund av hennes onda handlingar, och därmed faller hon offer för många svårigheter och bekymmer.

Behåll er ungdom med goda matvanor och gott uppförande

När Krishna begav sig till Kauravaättens hov för att mäkla fred så att Mahabharatakriget skulle kunna undvikas, blev Sahadeva, den yngste av Pandavabröderna, mycket orolig för att något skulle hända Krishna. Ända tills Krishna återvände åt han inget och drack inte ens vatten. När Krishna återvände kände han sig mycket lättad av att se Honom välbehållen. Han grep kärleksfullt tag i Krishnas händer och sade:

*När Du begav Dig till Hastinapura på Ditt fredsuppdrag
ville jag uttrycka mina känslor, men jag sade inget.*

*Jag bad att allt skulle gå väl för Dig
även om Ditt fredsuppdrag misslyckades.*

*Jag är mycket glad för att
Du återvänt välbehållen från Hastinapura.*

« telugu-vers »

”Jag kände att det var riskabelt att sända min svåger till Hastinapura. Fastän jag inte kunde öppna munnen för att säga nej bad jag hela tiden att Du skulle återvända välbehållen.” Det är så en djupt gudshängiven tänker och betar sig. Arjuna gillade inte heller alls tanken på att Krishna skulle uppsöka Kauravabröderna. Han sade: ”O Krishna! Kommer de onda Kauravabröderna att försona sig med oss? Varför slösar Du tid på denna meningsslösa plan? Låt oss tala om för dem att vi är beredda på krig. Att ge goda råd till de onda Kauravabröderna är som att lägga jasminblommor i elden. Vad finns det för behov av att diskutera fred, o Gopala? Låt det vara nog med allt sådant. Kan nordpolen och sydpolen förenas? Varför slösa bort tid när krig är oundvikligt?”

När Kauravaarméerna och Pandavaarméerna stod mitt emot varandra på slagfältet Kurukshetra bad Arjuna Krishna att stanna hans stridsvagn mitt emellan de båda arméerna. När Arjuna såg på Kauravahären upptäckte han där sina äldre och nära släktingar. Arjuna som vid en tidigare tidpunkt förklarat att han var beredd att kriga modigt och tappert och med all sin kraft överväldigades nu av en känsla av missmod när han såg så många av sina nära och kära i Kauravahären. ”O, Krishna! Hur ska jag kunna döda mina äldre släktingar, min lärare (guru) och alla mina vänner? Det går runt i huvudet på mig. Jag är inte beredd att strida”, sade han. Var han inte innan han kom till slagfältet medveten om att han skulle strida mot sina släktingar? Vart hade hans ungdomliga frimodighet tagit vägen?

Normalt brusar ungdomar lätt upp och låter sina känslor rusa iväg med dem. Ungdomstiden är kortvarig. Den varar en kort period mellan barndom och ålderdom. Den är lika övergående som passerande moln.

Varför skulle man känna sig stolt över en sådan kort period i sitt liv? Vid tiden för Mahabharata-kriget var Krishna 76 år och Arjuna 74. På den tiden betraktades 70-åringar som ungdomar. Nuförtiden anses de som är mellan 18 och 20 år gamla vara ungdomar. Människor under Dvapara-tidsåldern kunde behålla sin ungdomliga vigör till och med efter att ha fyllt 70 år. Vad berodde detta på? Det berodde på deras goda matvanor och föredömliga livsstil. Hur gammal var Bhishma, som var befälhavare för Kauravaarmén? Han var 112 år. I vår tid däremot åldras människan i förtid på grund av sina dåliga matvanor och onaturliga livsstil. Inte bara det. Dagens ungdomar fyller sitt sinne med onödiga och ej önskvärda tankar. De träder in genom utbildningsinstitutionernas portar för att skaffa utbildning, men i stället för att bli kunskapssökare (vidyarthi) blir de sökare efter världsliga glädjeämnen (vishayarthi). Studenter bör bete sig som studenter. De bör inte bli sökare efter världsliga nöjen.

Verklig undervisning leder till andlig upplysning

Man har inte förstått syftet med utbildning om man jagar efter världsliga nöjen. Vad betyder vidya, utbildning? Ordet vidya består av två stavelser: vid+ya. Vid betyder upplysning. Det som leder till upplysning är vidya. Därför bör en student välja den utbildning som leder till upplysning. Han bör inte ägna sig åt något som motverkar detta, men dagens studenter slösar bort all sin energi genom att prata omåttligt, och det medför att de förlorar hela kapaciteten hos sina sinnen, som Gud begåvat dem med, redan tidigt, i arton – tjugofemårsåldern. Studenter bör värna om och upprätthålla sina sinnens kapacitet. Nuförtiden använder till och med små barn glasögon, och unga människor använder hörapparater. Vad beror allt detta på? Är det effekter av Kali-tidsåldern? Man kan inte betrakta allt detta som effekter av denna tidsålder. Grundorsaken till förlust av energi är missbruk av sinnena. Nutidens studenter fokuserar inte sitt sinne på det som är viktigt för dem. I stället fyller de sitt sinne med onödiga tankar och blir offer för oändliga bekymmer. Alla bekymmer som plågar

dem är helt utan grund. Vilken skepnad har alla dessa bekymmer? De är bara mentalt skapad rädsla. Oro och bekymmer existerar inte på något annat sätt.

Studenter! Med mod och övertygelse bör ni utveckla dygder och gott beteende och bli föredömliga studenter. Ni bör kanalisera kärleken som finns i ert hjärta mot den andliga vägen. Det är vägen till gudomlighet. De onda tankarna som dyker upp i ert sinne är värdelösa. Alla era dåliga känslor såsom vrede, avund och egoism kan liknas vid träkol, medan däremot fördragsamhet, frid och gott intellekt kan liknas vid dyrbara diamanter. Är det inte dåraktigt att byta bort dyrbara diamanter mot träkol? Jag har många gånger talat med er om värdet av de tre **P**:na: renhet (**P**urity), frid (**P**eace) och uthållighet (**P**erseverance). Där renheten finns råder frid. Renhet och frid leder till uthållighet.

Ni bör besluta er för att hjälpa andra och inte skada någon eller orsaka någon något lidande. Bestäm er för att bara utföra de handlingar som är till fördel för andra och ger dem glädje. Ta det fasta beslutet att förverkliga er gudomlighet. Det är nödvändigt att ni gör klart för er var och hur ni bör använda er beslutsamhet. När ni gjort detta klart för er kommer ni att kunna använda den på rätt sätt. Nutidens ungdom låter dock känslorna rusa iväg med dem och agerar snabbt och obetänksamt.

Oavsett om man är ung eller gammal bör man aldrig förivra sig. Utför alla uppgifter med ett lugnt och fridfullt sinne. Innan ni företar er något bör ni fråga er: "Är det bra eller dåligt? Är det rätt eller fel?" Utför bara det som ert samvete godkänner. Ert samvete är ert vittne. Ni behöver inget annat vittne. Det finns många namn på samvetet, såsom medvetande (cit) och rättskänsla. Namnen må vara olika men grundbegreppet är ett och detsamma. Det ges olika namn alltefter den uppgift det utför. När en brahmin ägnar sig åt matlagning kallas han "*vanta brahmin*." När han förrättar andakt kallas han "*pujari brahmin*" och när han tolkar en astrologisk almanacka kallas han "*panchangam brahmin*." Brahminen är dock endast en person, men han ges olika namn beroende på det arbete han utför.

På motsvarande sätt är medvetande (cit), insikt och samvete olika namn på samma grundprincip. Cit (medvetandet) är mycket viktigt. Det är nära förbundet med sat (varande eller existens). I själva verket är det cit (medvetandet) som bevisar existensen av sat. Utan medvetande (cit) kan man inte erfara sin existens (sat). Detta är ett glas. Varför kan man säga att detta är ett glas? Det är ljuset från solen som gör att man kan se det. Det kan bara ses med hjälp av solljuset. Solljuset bevisar existensen av glaset, men glaset får inte solen att lysa. På liknande sätt är det "ljuset" från cit (medvetandet) som visar förekomsten av sat. Sat betyder existens. Den är evig och oföränderlig. Det är dock cit som bevisar att sat är evig och oföränderlig. Därför bör man följa sitt samvete och medvetande (cit).

Utveckla fast beslutsamhet

Jag har ibland talat med er om fyra viktiga **F**.

Följ Mästaren (Follow the Master)

Möt modigt djävulen (Face the devil)

Kämpa till slutet (Fight to the end) och

Fullfölj spelet. (Finish the game)

Vem är er mästare? Det är samvetet som är er mästare. Därför bör ni följa ert samvete. I själva verket är samvetet er lärare (guru) och Gud. Möt djävulen med samvetet som er mästare. Djävulen är de onda tankarna inom er. Ni bör möta dem modigt och fördriva dem. De sista raderna lyder: "kämpa till slutet" och "fullfölj spelet." Vilken uppgift ni än åtagit er bör ni modigt och beslutsamt fullfölja den. Vad som än händer bör ni inte ge er förrän ni utfört uppgiften ni åtagit er.

När ni beslutat er för det som bör göras,

håll då fast vid det tills ni lyckats.

När ni önskat det som bör önskas,

håll fast vid det tills er önskan uppfyllts.

När ni bett om det som ni bör be om,

ge inte upp förrän ni fått det.

När ni tänkt på det som bör tänkas på,

håll då fast vid det tills ni lyckats.

Tack vare Sitt milda hjärta måste Gud ge efter för era önskningar.

Ni bör be till Honom av hela ert hjärta.

Håll ut, var ihärdiga, ge aldrig upp,

för det är ett av den hängivnes kännetecken att aldrig ge upp,

aldrig frånga sitt beslut.

« telugu-vers »

Detta bör vara en hängivens heliga löfte. Detta är verklig beslutsamhet. Inför vilka uppgifter bör ni tillämpa er beslutsamhet? Använd er beslut-

samhet när det gäller att utföra heliga uppgifter för andras väl. Använd den aldrig för sådana uppgifter som varken är till nytta för er eller för andra. *Hjälp alltid, skada aldrig (Help Ever, Hurt Never)*. Studenter bör vara fast beslutna att följa denna princip. De bör betrakta Gud som sin enda verkliga vän. Gita använder ordet suhrut för att beteckna vän. Vad betyder det egentligen? Det är bara Gud som hjälper er i alla situationer utan att förvänta Sig något av er. Var ni än befinner er räcker Gud er alltid och under alla omständigheter en hjälpare hand. Därför bör ni alltid söka Hans hjälp. Kan en flock hundar ersätta ett lejon? Nej, nej. Nutidens studenter använder sin beslutsamhet till att ägna sig åt oförnuftiga och dåraktiga strävanden. Detta beror på Kaliålderns onda dåliga påverkan.

Vid ett tillfälle anordnade alla rådjuren i en skog ett möte. I det han vände sig till de församlade rådjuren sade ordföranden för mötet: "Kära vänner! På vad sätt är vi underlägsna hundar? De kan inte springa lika fort som vi. Vi är på inget sätt underlägsna hundar i styrka och skicklighet. De kan inte heller mäta sig med oss när det gäller att hoppa. Vi äter sat-tvisk föda. De däremot äter tamatisk föda. De är oss underlägsna vad gäller föda och vanor. Vi får ta emot Guds kärlek eftersom vi har ett heligt och kärleksfullt hjärta. Fysiskt är vi också väldigt starka. Om vi sparkar en hund i magen kommer, fastän våra ben är små, alla dess tarmar att komma ut i en enda hög. Varför skulle vi frukta hundar när vi äger sådana krafter och förmågor?" Alla godtog enhälligt slutsatsen att hädanefter skulle de inte vara rädda för hundar. Alla de närvarande rådjuren gav mötesbeslutet sitt stöd med orden: "Absolut, absolut." Just då började en hund i en annan del av skogen att skälla högt när den hörde ljudet av så många rådjur. Så fort rådjuren hörde hunden skälla stannade inte ens ett enda av dem kvar på mötesplatsen, utan alla lade benen på ryggen. Vad är det för slags beslut som inte alls tillämpas? Människor talar med stora ord utan att omsätta det i handling. Hänge er därför inte åt vidlyftigt tal. När det gäller att äta är människor alltid beredda, men när det gäller arbete försvinner de illa kvickt. Detta är inte rätt. Det borde snarare vara tvärtom. De borde vara mycket mera villiga att arbeta än att äta.

Skaffa er höga betyg och utveckla en god karaktär

Ungdomen är ett mycket heligt och gudomligt stadium i livet. Den kan jämföras med en frukt med söt juice. Slösa inte bort detta värdefulla stadium i ungdomen genom att välja dåligt umgänge och hänge er åt dåliga handlingar. Vinn gudomlig nåd genom att söka er till gott umgänge och utveckla goda tankar, heliga känslor och ett förtjänstfullt beteende. Ni kommer också att glädja era föräldrar när ni uppför er på detta föredömliga sätt. Alla föräldrar önskar att deras barn ska göra sig förtjänsta av ett gott rykte och avlägga examen med goda betyg och vara bland de bästa i sin klass.

En del studenter skaffar sig höga betyg men vad gäller beteendet är detta inte mycket värt. Deras starka sida är att de skaffat sig höga betyg, men deras beteende är undermåligt. Deras höga betyg och deras beteende är helt motsatta varandra. De bör undvika ett sådant motsatsförhållande. De bör inte bara uppnå toppbetyg i sin examen utan också ha ett högt uppskattat beteende. De bör undvika dåligt beteende och inte ge utrymme för dåliga egenskaper i sitt sinne. Varifrån kommer de dåliga egenskaperna? Överdrivet pratande är ett av huvudskälen till dem. När ni möter en vän, säg då bara "Hej, hej, hur mår du?" och säg sedan adjö. Det räcker. Det finns ingen anledning att hänge sig åt överdrivet pratande. När ni talar för mycket tenderar ni att säga onödiga saker. Ni förlorar också er energi, vilket medför att ni saknar tillräckligt med energi att utföra era uppgifter på ett bra sätt. Prata inte så mycket, studera ihärdigt och förvärva goda betyg. Måttligt tal befrämjar heliga känslor, och det medför att ni kan engagera er i heliga handlingar. Överdrivet pratande leder till onödig diskussion. När ni lyssnar till onödigt prat kommer ni själva att utveckla denna tendens. Tala inte illa om andra. Hata ingen.

Vem är en sann student (vidyarthi)? Den som söker kunskap (vidya) är en sann student (vidyarthi). Studenter bör försäkra sig om ett gott rykte. De bör respektera sina lärare och dem som är äldre. De bör älska sina föräldrar. Detta är vad studenter måste lära sig i vår tid. *Vörda er mor, far, lärare som Gud.* Ni bör bevara sådana heliga känslor i ert hjärta.

Först då kommer ni att tillgodogöra er det väsentliga i undervisningen och förstå den här institutionens heliga mål. Studenter bör uppföra sig som studenter. Livet är som en byggnad med fyra våningar. De fyra våningarna är: studentstadiet (brahmacharya), familjelivets stadium (grihastha), sedan kommer ett stadium där man gradvist drar sig tillbaka från det världsliga livet (vanaprastha) och slutligen ett stadium där man är andligt sökande och världsförsakande (sannyasa). Studentstadiet (brahmacharya) är byggnadens grund. När denna grund är solid är de andra tre våningarna också säkra och stabila. Om grunden är ostadig kommer hela byggnaden att rasa samman. Om ni vill leva ett föredömligt liv som familjefader bör ni stärka grunden i studentstadiet (brahmacharya). Studenter bör försäkra sig om ett gott rykte hemma och även utanför hemmet.

Att en son fötts är inte skäl nog för att fira och dela ut sötsaker.

Fadern glädjer sig inte åt en son bara för att denne fötts.

*Först när människor lovordar hans son
för dennes goda handlingar och prestationer
känner fadern glädje!*

« telugu-vers »

Det som verkligen bör firas är att er son gjort sig förtjänt av ett gott rykte i samhället och i världen, och alla säger: "Er son är en god människa." Barn bör glädja sina föräldrar på detta sätt. Föräldrar längtar inte efter barn bara för att kunna glädjas åt att ha barn. De önskar barn som vinner gott rykte och gör dem lyckliga då de blir gamla. I vilket tillstånd föräldrar än befinner sig älskar de alltid sina barn. Det må finnas elaka barn, men det finns inte elaka föräldrar. Därför bör barn hjälpa och älska sina föräldrar och bli aktningsvärda goda söner och döttrar

Sinnesfrid är källan till avsevärd energi

Att tala måttligt är en källa till stor glädje. Våra forntida vise män utvecklade sin gudomliga energi genom att kontrollera sina sinnen och iaktt

tystnad. Det sägs att tystnadens ljud är Gud. Människor sluter sina ögon och mediterar. Hur bör ni meditera? Ni bör iaktta total tystnad. Ni kan endast höra ljudet av Guds fotsteg i tystnadens djup. När ni själva för oväsen, hur kan ni då höra Guds fotsteg? Ju djupare er tystnad är, desto tydligare hör ni ljudet av Guds steg. Därför sägs det: "Tystnad är Gud." Ni kan endast höra Guds röst i tystnaden. Ni kan själva konstatera detta – när ni håller för era öron och är helt tysta kan ni höra Om-ljudet i ert inre. Det är tystnadens ljud. Detta ljud är Gud (Brahman). *Gud inbegriper både ljud, rörlighet och orörlighet, ljus, tal, evig sällhet, perfektion, illusion och välstånd.* Ljud är Gud. Vilket ljud är detta? Det är tystnadens ljud. Saknas tystnadens ljud blir ert eget ljud högre. Därför bör ni iaktta tystnad åtminstone en timme per dag. Därigenom kan ni ta igen förlorad energi. För att ta ett exempel, tänk er att ni arbetar hårt hela dagen. När ni sover på natten får era sinnen vila. Eftersom ni ger era sinnen tillfälle till vila kan ni energiskt och kraftfullt utföra alla era uppgifter nästa dag. Det innebär att det är mycket viktigt att låta sinnena vila. När ni ger sinnena vila får också sinnet vila och ro. Sinnesfrid är källan till avsevärd energi.

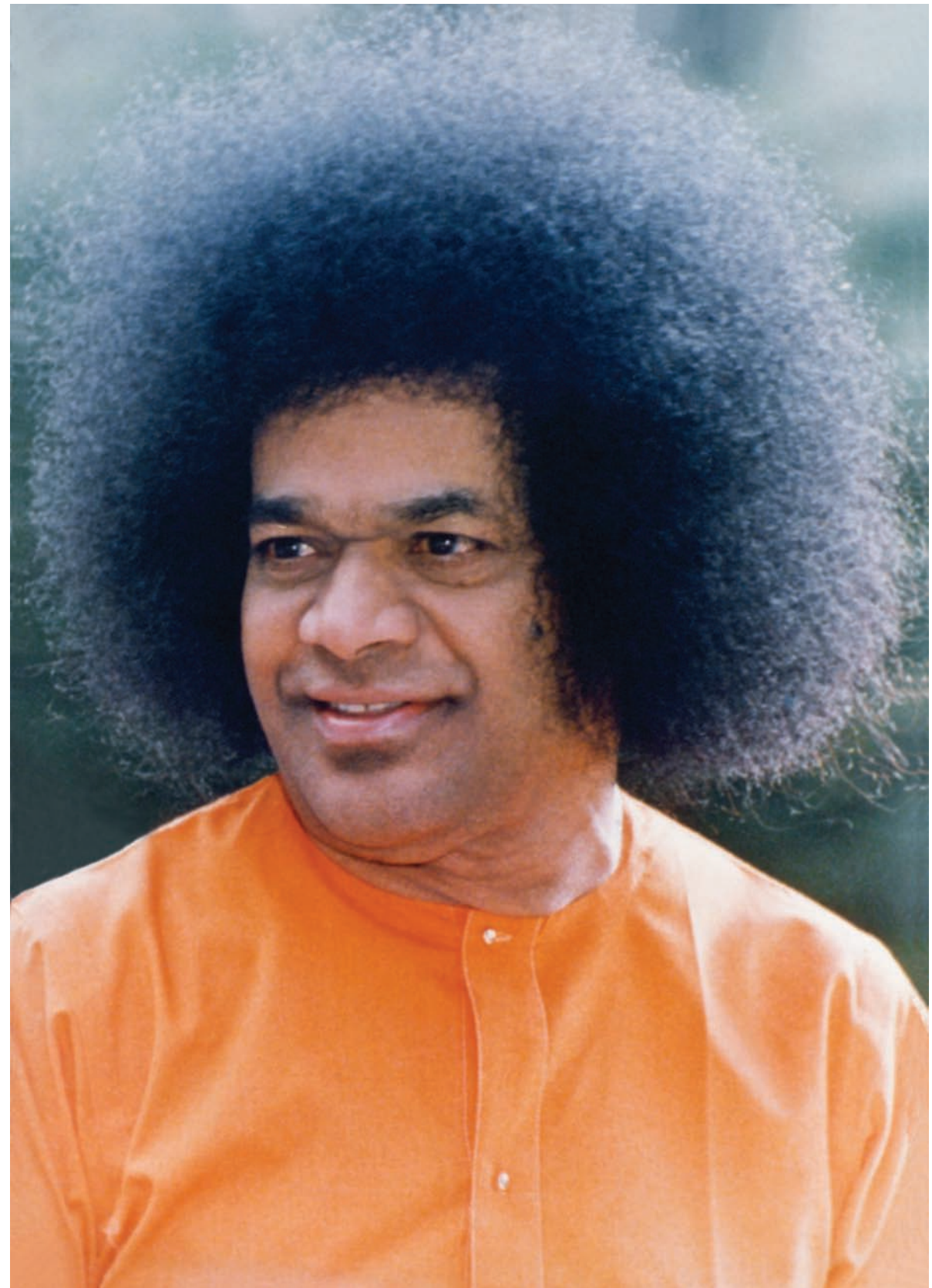
I vedantiskt språkbruk benämns detta stadium amanaska och avser ett stadium bortom sinnet. När upphör sinnet att existera? Sinnet är inte aktivt i den djupa sömnens stadium. Det existerar dock i drömstadiet. I detta stadium skapar sinnet allting, inklusive sig självt. Djup sömn (su-shupti) är ett stadium där sinnet inte är aktivt och således ett stadium utan sinne. Det är därför det kallas su-shupti, som betyder djup och god sömn. Förutom det vakna stadiet, drömstadiet och djupsömnstadiet finns det ett fjärde och högsta stadium av medvetande – övermedvetandets stadium (turiya). Detta stadium (turiya) ger er evig frid. Många studenter har dock ingen god sömn eftersom deras sinne hela tiden tänker på än det ena än det andra. En del av dem sover inte alls inför sina tentamina. De sitter uppe hela natten och läser låt oss säga 20 sidor, men vad är det för mening med att läsa 20 sidor på natten när de ändå inte minns ens någon av sidorna när de stiger upp på morgonen? God naturlig sömn

är mycket viktig för studenter. Ni kan inte göra verkliga framsteg i era studier om ni ger avkall på er sömn. Sov gott på natten och stig upp klockan tre på morgonen och studera då med piggt och fräscht sinne. Det finns ingen anledning att spoliera er sömn. Man kan leva en tid utan föda men inte utan sömn, så sömn är mycket viktig. *Sömn är som samadhi, ett stadium av övermedvetande.* Sömnen störs av bekymmer och ängslan. Varför? Ni pratar dagen i ända, och det ni talat om återkommer till er på natten som ett eko. Allt kommer tillbaka till er som reaktion, återspeglning och genljud.

Studenter! Prata inte så mycket. Säg bara det som är nödvändigt. När ni möter en vän kan ni tala om det som berör era studier. Hänge er inte åt onödigt prat. När ni umgås med dåliga människor kanske ni till att börja med inte upplever någon dålig inverkan av detta, men så småningom kommer den att drabba er. Det är lätt att råka i dåligt sällskap men ytterst svårt att bryta med det. Välj därför aldrig dåligt umgänge, men ni bör inte heller bli ovän med någon. Vid närmare eftertanke, hur länge varar er studietid på college? Högst tre eller fyra år. Varför utveckla relationer under så kort tid?

Gör er förtjänta av ett gott rykte och gör era föräldrar lyckliga. Hur olyckliga blir inte era föräldrar när ni misslyckas i tentamen? Hur mycket av era föräldrars pengar slösar ni inte bort när det tar er fyra år i stället för två att fullborda era studier? Ni slösar då inte bara med pengar utan också med tid och energi. Ni vållar dessutom både er själva och era föräldrar en hel del lidande. *Förslösar man tid förslösar man livet.* Var därför noga med att inte slösa bort ens ett enda ögonblick. Ni kommer att bli mycket lyckliga när ni talar mindre. Ni behöver inte frukta någonting i hela världen när ni väl berett plats åt Gud i ert hjärtas altare. Utveckla kärlek till Gud och fruktan för synd. Ägna er inte åt syndiga handlingar. (Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången, "*Bhava Bhaya Harana...*").

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2010, s. 172-181.

Uppoffring leder till odödlighet

Sathya Sai Babas *Amrita Dhara*-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 28 juni 1996.

*Vad är det för mening med att skaffa sig hög utbildning
om man saknar goda karaktärsegenskaper?*

Har sådan utbildning något värde?

Till vad nytta är tio tunnland ofruktbar mark?

Ett litet stycke bördig jord är däremot tillräckligt.

« telugu-vers »

UPPOFFRING INNEBÄR ATT GE ANDRA DET NI TYCKER MEST OM

Vår tids studenter intresserar sig enbart för världslig utbildning. De strävar inte efter att skaffa sig den kunskap som befrämjar sinnets och hjärtats renhet.

*Liksom blixters starka sken bakom de mörka molnen lyser upp himlen
bör kunskapens ljus lysa upp den utbildning ni skaffar er.*

« telugu-vers »

Låt er utbildning och era pengar komma till nytta

Vår tids utbildning är påverkad av världsliga begär och främjar trångsynt beaktande av samhällsklass, religion och geografisk tillhörighet. Dagens studenter strävar bara efter att skaffa sig boklig kunskap. De skaffar sig utbildning enbart för att kunna tjäna pengar, inte för att utveckla goda karaktärsegenskaper. De har således glömt själva kärnan i all utbildning och förlorat sin mänsklighet. Varken rikedom eller utbildning är i sig något dåligt. Det är en människas karaktärsegenskaper som gör dem goda eller dåliga. Den vars hjärta är fyllt av goda tankar och ädla avsikter använder sin utbildning och sina pengar i goda syften. Den person vars hjärta

däremot är fyllt med dåliga tankar, dåliga egenskaper och ondskefulla känslor använder både utbildning och sina pengar i onda syften. Det är helt och hållet människans sinne som avgör hur utbildning och tillgångar används.

Här är ett litet exempel som belyser detta. Om man håller vatten i en rödfärgad flaska tycks vattnet anta en röd färg. Häller man det i en blå flaska tycks det anta en blå färg. På liknande sätt gäller att egenskaperna i det mänskliga hjärtat "färgar" och påverkar hur en människa använder sin utbildning och rikedom. Om en människa är fylld med passioner (rajasisk) kommer detta att styra hennes utbildning och rikedom. Om en människa är fridfull (sattvisk) kommer hon att använda sin utbildning och rikedom i upphöjda syften. Människans egenskaper avgör om hennes utbildning och rikedom kommer till god eller dålig användning. En människa må äga många slags förmågor, men saknar hon goda karaktärsegenskaper kommer hennes utbildning och rikedom att vara helt värdelösa.

Betydelsen av moraliska och etiska värden

Shivaji hade många goda karaktärsegenskaper trots att han inte hade någon hög utbildning. Han var tapper och full av kraft och mod. Han hade ett rikt förråd av höga etiska och moraliska värden. Han följde rättfärdighetens väg och ville främja rätt handlande (dharma) och helighet i samhället och hela landet. Om situationen krävde det var han till och med beredd att föra krig för att uppnå sitt mål. När han besegrade sina fiender i krig visade han aldrig något intresse för deras kvinnor. Däremot gav han dem fullständigt beskydd och överlämnade dem till deras släktingar. Hans son Shambhaji var också modig och tapper, men han saknade sin faders upphöjda moraliska egenskaper. Därför kunde han inte vinna ett så gott rykte och anseende som hans far hade.

När Draupadi förödmjukades i kauravahovet i närvaro av sådana framstående personer som Bhishma, Dronacharya och Kripacharya ställde hon denna fråga: "Vördade äldste! Hade Dharmaraja förlorat sitt förstånd

innan han satsade mig eller satsade han mig innan han tappade sin omdömesförmåga? Han hade ingen rätt att satsa mig när han redan förlorat sin omdömesförmåga. Dessutom är jag är hustru till fem män. Är det då rätt att en av dem satsar mig i spel när de övriga fyra motsätter sig det? Är det inte nödvändigt att alla fem männen samtycker till att jag satsas?” Ingen i hela hovet kunde ge Draupadi något svar. Upprörd av de äldstes tystnad uttryckte Vidura (kung Dhritarashtra halvbroder, ö.a.) sin vända med orden: ”Det är bättre att leva i skogen än att stanna kvar i Hastinapur.” Sedan urminnes tider har Indien lagt största vikt vid moraliska och etiska värden. Vidura vann också gott rykte på grund av sina dygder. Han tolererade aldrig orättvisa, orättfärdighet och oanständighet. Han rådde vid flera tillfällen och på olika sätt Dhritashtra att handla rättfärdigt.

Dhritashtra hade hundra söner, men vilket var hans slutliga öde?

Fick Suka utstå något lidande för att han inte hade någon son?

« telugu-vers »

Vilken glädje gav Dhritashtras hundra söner honom? Drabbades den dygdige Suka som inte hade någon son av ett tragiskt öde? Vad är det för mening med att skaffa många söner som orsakar att hela släkten utplånas? Det är bättre att sådana ondskefulla söner dör i stället för att leva vidare. Det är tillräckligt att bara ha en son som skänker släkten gott anseende.

När Kaikeyi sände Rama till skogen där Han bodde i 14 år följde Lakshmana med Honom. Det var bara Rama som förvisades till skogen. Ingen tvingade Lakshmana att följa med Rama, men han följde med Rama på grund av sin djupa hängivenhet och innerliga kärlek till Honom. När Rama försökte avråda Lakshmana föll denne ner vid Hans fötter och vädjade till Honom:

Jag har överlämnat min rikedom, familj och allt annat till Dig.

Jag har inget jag kan kalla mitt eget. Jag ber om Ditt beskydd.

« sanskrit-vers »

Han sade till Rama: "O Rama! Jag överlämnar mig fullständigt till Dig. Som Du vet är jag Adishesha (enligt hindu-mytologien ormarnas kung som guden Vishnu vilar på, ö.a.) och Du är Herren Narayana som alltid vilar på Adishesha. Även i detta liv är jag Din tjänare. Jag blir lycklig när jag får tjäna Dig. Du är allt för mig." Människor med sådan fulländad karaktär som Lakshmanas, Viduras och Shivajis uppvisade höga ideal och lyste som gnistrande diamanter i landet Indien. De vigde hela sitt liv åt att tjäna samhället.

Guds bud har största betydelse

Er mor, er far och er lärare i denna värld bör vördas, men om de utgör hinder på vägen till Gud krävs det inte att ni lyder dem. När Bharata återvände från sin morfars hus och fick reda på vad Kaikeyi gjort blev han mycket upprörd och frågade henne: "Var det rätt av dig att förvisa Sri Rama, som är ren, helig, ädel, osjälvisk och fulländad i allas ögon, till skogen? *Rama är själva rättfärdigheten (dharma) personifierad.* Rama är dharmas själva form. Så grymt av dig att sända Honom som personifierar rätt handlande (dharma) till skogen utan att visa Honom något medlidande? Vad hade Rama gjort för fel? Inget alls. Jag vill inte se ansiktet hos en sådan mor som sänt Rama till skogen utan att Han hade några fel och utan att hon hade något skäl." På detta sätt motsatte sig Bharata sin mors befallning och gjorde sig beredd att bege sig till skogen för att förmå Rama att återvända till Ayodhya. Han gjorde inte denna uppoffring för någon världslig vinnings skull eller med något själviskt motiv. Han gjorde detta endast för Gud.

På liknande sätt lydde inte Prahlada sin faders uppmaning att inte sjunga Guds namn. Han sade till sin far: "Jag är beredd att ge upp allt utom Guds namn. Jag kan till och med offra mitt liv, men jag kan aldrig glömma bort Guds namn." Då Prahladas moder inte stod ut med vandan av att se sin son få utstå så många svåra prövningar fattade hon hans händer och vädjade till honom att lyda sin faders uppmaning.

*Min käre son, varför håller du så orubbligt fast vid
att sjunga Guds namn? Vem har lärt dig att upprepa Hans namn?
Säg mig vem som lärt dig detta.
« telugu-vers»*

Prahlada fortsatte dock upprepa Guds namn och sade: "Jag kan till och med lämna min mor och far, men jag kan inte överge Gud." Han stod ut med alla besvär, sorger och faror han utsattes för och fortsatte kontempera över Gud och upprepa Hans namn. Inget kunde få honom att lyda sin faders befallning. Vad berodde detta på? Prahlada älskade Gud medan däremot hans far hatade Gud. Därför lämnade Prahlada till och med sin far.

På liknande sätt följde kejsar Bali på grund av sin kärlek till Gud inte sin lärare Sukracharyas uppmaning. När Vamana kom till Bali varnade Sukracharya honom med orden: "O konung! Den som kommit till er är inte någon vanlig person. Han är bara 90 cm lång men han kan kontrollera alla de tre världarna. Betrakta honom därför inte som en vanlig brahmin. Han är Vishnu själv som kommit i denna form. Bli inte glad och lycklig bara för att han sträcker ut sin hand mot er för att be om en allmosa. Ge inte efter för hans önskingar och glöm inte bort er ställning." Bali lyssnade dock inte till sin lärares råd. I stället blev han överlycklig och utropade: "Jag är så oerhört lycklig för att Herren Narayana Själv kommit till mig och

sträcker ut Sin hand för att be om en allmosa! Kan man bli mer välsignad än så? Den som sträckt ut sin hand mot mig är Gud Själ, Han som har hela kosmos i Sin hand. Vilken stor välsignelse detta är!”

*Är det möjligt att begränsa den Ende (Gud) till ett tempel,
Han som genomsyrar hela kosmos?
Hur kan man rikta en lampa mot denne Ende
som lyser med en miljard solars sken?
Hur kan man erbjuda ett bad till denne Ende
som är närvarande i alla floder?
Hur kan man ge ett namn till denne Ende
som finns i alla varelser?
Hur kan man erbjuda föda till denne Ende
som rymmer hela kosmos i Sin mage?
« telugu-vers»*

Bali tänkte: ”Den som ger vänder alltid handflatan nedåt och den som tar emot vänder alltid handflatan uppåt. Nu när Gud Själ kommit för att be mig om en allmosa, kan jag bli mer välsignad än så? Jag är beredd att ge allt Han önskar. Till och med om Han ber om mitt liv kommer jag med glädje att skänka Honom det.” Han lysnade inte till sin lärares varningsord utan offrade sig till Gud.

Vad fick Bharata, Prahlada och Bali att agera på detta sätt? De handlade inte utifrån egennyttan eller i själviska syften utan för Guds skull. Bharata bortsåg från sin mors önskningar endast på grund av sin hängivenhet till Rama, Gud i mänsklig gestalt, Herren Narayanas inkarnation. På liknande sätt trotsade Prahlada inte sin faders befallning för sin egen skull. Han gjorde det endast för att han längtade efter Gud. Kejsar Bali vigde också sitt liv åt Gud. Människor utför många offerhandlingar och ger bort mark, guld, spannmål, kläder m.m. till välgörenhet, men kejsar Bali offrade sig själv. Många sådana uppoffrande och rättfärdiga människor har skapat höga ideal i Indien sedan urminnes tider.

Skillnaden mellan välgörenhet och uppoffring

Det finns en stor skillnad på välgörenhet och uppoffring. Somliga ser dock ingen skillnad mellan dem. Detta är ett stort misstag. Människor må låta något lite av det de äger gå till välgörenhet, men behåller så gott som hela sin rikedom orörd för att kunna fullfölja sina själviska mål. Det finns egoism och egennytta i denna typ av välgörenhet, men det finns inte minsta spår av själviskhet i uppoffring. Uppoffring innebär att ge andra det man tycker bäst om och älskar innerligt. Vad är det som är kärast för människan? Det är hennes liv. Inget är kärare än hennes liv. Vad är då den verkliga innebörden av uppoffring? Den är att offra till och med sitt eget liv för andras skull. Många skryter med att de gjort en stor uppoffring genom att ge sin mark till andra i välgörenhetssyfte, men egentligen kanske de gjort detta för att vinna ryktbarhet. Detta är inte uppoffring i verklig mening. *Odödlighet uppnås inte genom handlingar, barn eller rikedom. Den uppnås endast genom uppoffring.*

Detta är ett av de mest betydelsefulla budskap i indisk kultur. Verklig offervilja är beständig och enastående. Den gör en människa odödlig. Som det förkunnas i Upanishaderna, *O ni odödlighetens barn! Lyssna, människan är odödlighetens son. Kroppen är illusorisk och förgänglig. Den kommer med säkerhet att dö och förmultna, men Gud (atman) är oförgänglig, evig, oföränderlig och odödlig. Man kan endast få erfara den odödliga atman (Gud) genom uppoffring. Ända sedan urminnes tider till våra dagar har det funnits många sådana uppoffrande människor i Indien. Därför inkarnerar Gud tid efter annan i detta heliga land och skickar många ädla själar för att visa mänskligheten den andliga vägen.*

Inte bara kejsar Bali utan också många andra som t.ex. den vise Dadheechi och kejsar Sibi gjorde stora uppoffringar. En gång kom en duva till kejsar Sibi och sökte skydd då den jagades av en hök. Den satte sig i knät på Sibi och vädjade: "O konung! Rädda mig! Rädda mig!" Sibi lovade den sitt beskydd. Under tiden kom höken dit och sade till Sibi: "O konung! Hur kan ni beskydda denna fågel som är mitt byte? Jag har

jagat den och därför tillhör den mig. Ni är konung. Ni bör hålla fast vid kunglig rättvisa (dharma).” Kejsar Sibi sade:” Jag vet vilken rättvisa (dharma) som gäller för mig: Att skydda alla som söker mitt beskydd. Jag bryr mig inte om vem denna fågel tillhör och vems byte den är. Jag vet bara att den kommit till mig för att söka skydd, och jag kommer att ge den beskydd till varje pris. Jag kan inte svika mitt löfte, men om du vill kan jag ge dig så mycket av mitt eget kött som motsvarar duvans vikt.” I enlighet med detta hämtades en våg. Duvan placerades i en av vågskålarna, och Sibi skar bort stycken av sitt eget kött och lade dem i den andra skålen. Fastän Sibi skar kött från alla delar av sin kropp och lade i skålen kunde duvan inte uppvägas. Han gjorde denna enastående uppoffring bara för att beskydda en liten fågel. Till slut, när han just skulle skära av sitt huvud, manifesterade sig guden Indra inför honom. Medan han berömde Sibis offervilja sade Indra:”O Sibi! Allt det här är ett drama som jag har iscensatt för att testa din offervilja. Det finns varken någon duva eller någon hök. I själva verket antog jag själv formen av en hök för att utföra detta skådespel. Jag är högst belåten med din uppoffring. Finns det en större uppoffring än offrandet av sitt eget liv? Endast genom uppoffring kan man uppnå odödlighet.” Indra var belåten med Sibi eftersom han var beredd att offra sitt eget liv för en liten fågels skull. Sibi gav prov på de ädlaste mänskliga värdena.

Kejsar Bali gav också prov på den högsta formen av uppoffring. Vamana kom till Bali och bad om tre steglängder av hans mark. Bali tillmötesgick denna begäran. Då mätte Vamana upp hela jorden med ett första steg och himlen med ett andra. Det fanns inget utrymme för ett tredje steg. Han sade till Bali: ”Du lovade mig tre steglängder mark. Visa mig nu platsen för det tredje steget.” Offrande sitt huvud till Vamana sade Bali: ”Mitt huvud är den plats där du kan ta det tredje steget.” Alla de närvarande blev mycket rädda. De utropade: ”Ack! Så hårt Narayana (Gud) behandlar honom.” Många tänker på liknande sätt och anser att Gud bestraffar somliga alltför hårt.

*Kamsa dödades av Krishna fastän han var Hans egen morbror.
Rama dödade Tataki trots att hon var kvinna.
Vamana förpassade Bali till den nedre världen (Patala)
fastän denne tillmötesgått Hans begäran.
Alla dessa Guds handlingar tycks visa att Han saknar medlidande.
« telugu-vers»*

Detta stämmer dock inte. Som i fallet med Bali är Guds handlingar avsedda att testa djupet i hängivenheten. Dessa test kan innebära ett visst lidande, men slutligen kommer alla Guds handlingar Hans hängivna till godo. När till exempel en människa lider av svåra magsmärtor på grund av blindtarmsinflammation opererar läkaren bort blindtarmen. Kan man säga att läkaren är grym för att han skär i patientens mage? Nej, nej. Han gör detta av medkänsla med patienten. Om han inte skär i magen kan inte denna smärta botas. Därför måste smärtan inne i kroppen botas genom att orsaka kroppen smärta utifrån. På samma sätt är Guds tester bara avsedda att hjälpa människan att kunna uthärda konsekvenserna av sina handlingar.

Allt Gud gör är för människans bästa. Han gör det inte för att skada henne. Vad beror det på? Gud är totalt osjälvisk. Det räcker inte att säga att Gud saknar egoism och egennytta. Han vet helt enkelt inte vad egoism och egennytta är. Somliga tillskriver dock Guds handlingar dessa egenskaper. Detta är bara en följd av deras egna föreställningar. Dessa orsakar deras illusion. Så länge ert hjärta är fyllt av illusion (bhrama) kan ni inte erfara Gud (Brahma). Ni kan inte tänka på Gud förrän ni fördrivit illusionen från ert hjärta. I människans hjärta finns det bara plats för en stol, där finns ingen tvåsitsig soffa eller många olika stolar man kan välja emellan. När ni fördriver illusionen från ert hjärta så kommer Gud att ta plats där. Det är inte möjligt att få illusionen och Gud att sätta sig på samma stol i ert hjärta, men på grund av Kaliålderns inflytande försöker människor åstadkomma detta. De må anstränga sig till det yttersta, men Gud accepterar inte en plats i deras hjärta så länge illusionen finns

där. När ert hjärtas stol redan är upptagen av illusionen säger Gud: "Hur ska Jag kunna sätta Mig på en stol som redan är upptagen? Jag kan inte sätta mig förrän den blivit ledig." Fördrivandet av illusionen är absolut nödvändigt för att kunna uppnå upplevelsen av Gud. Gud bedömer om detta fördrivande lyckats innan Han skänker någon kunskapen om Gud (Brahmajnana).

Uppoffring är sannerligen en gudomlig handling

Det spelar ingen roll om ni saknar hög utbildning. Det viktigaste är att ni har goda karaktärsegenskaper. Till vilken nytta är tio tunnland mark som är ofruktbar? Till och med tio kvadratmeter mark räcker om den är bördig. Likaså räcker det om ni har en god egenskap. Vad är en god egenskap? Den egenskap som behagar Gud är en god egenskap. Om ni glädjer Gud glädjer ni hela världen. Människor kommer att prisa er som Gud förkroppsligad med många gudomliga egenskaper. Om ni lyder Guds bud, sjunger Hans namn oavbrutet och med upphöjda känslor hjälper alla, kommer människor att jämställa er med Gud. Välj därför uppoffringens väg. Uppoffring är sannerligen en gudomlig handling. Vilken form av uppoffring? Den bör vara helt osjälvisk. Studenter bör utveckla en sådan anda av uppoffring. De bör vara beredda på alla former av uppoffring för samhällets väl. Till vilken nytta är er utbildning om den inte kan bidra till samhällets väl? Ravana var högt utbildad. I själva verket behärskade han 64 olika kunskapsområden. Han kunde dock inte uppnå evig frid och lycka eftersom han inte tillämpade sina kunskaper. I själva verket blev denna alltför omfattande kunskap bara en börda för honom. Rama däremot tillämpade all Sin kunskap, och därför kunde Han vinna alla slags rikedomar såväl som ryktbarhet. Han levde ett föredömligt liv. Han använde alla sina förmågor för samhällets väl, medan däremot Ravana utnyttjade alla sina förmågor i själviska syften. Rama strävade efter andras välfärd (pararthas väg), medan Ravana valde själviskhetens

(svarthas väg). Osjälviskhetens väg leder till befrielse, själviskhetens väg leder däremot till fördärv. Ravanas utbildning blev orsaken till hans fördärv, medan däremot Rama uppnådde det högsta stadiet av ädelhet tack vare Sin utbildning. Därför är Ramas storhet fortfarande lika starkt lysande. Till och med fastän tusentals år gått fortsätter Ramayana (berättelsen om Rama, ö.a.) att vara en inspirationskälla för generation efter generation. Man kan därför föreställa sig hur helig Ramayana är. Den är inte bara helig, utan den välsignar också hjärtat hos alla dem som läser den. Vad är sann historia? Ramas historia är sann historia.

Förstå den verkliga innebörden av hängivenhet

Utbildade personer bör använda sin kunskap för att bidra till samhällets framåtskridande och visa andra den rätta vägen. Människor bör tillägna sig Ramas tre främsta egenskaper d.v.s. *engagemang i allas välfärd, äga visdom och goda karaktärsegenskaper*. Dessa tre egenskaper är mycket viktiga att förvärva i mänskligt liv. Om er utbildning inte leder till dessa egenskaper, till vad nytta är den då? Ni bör utnyttja er utbildning till förmån för andra. Den utbildning ni skaffar er bör ge er verklig kunskap. Den bör utveckla goda karaktärsegenskaper hos er. Utan tvivel krävs utbildning för att kunna försörja sig. Samtidigt bör den komma andra tillgodo. Människor nuförtiden använder dock sin utbildning bara för att tjäna pengar. De köpslår om sin utbildning. Utbildning är inte avsedd att säljas till högstbjudande eller för att tigga om jobb. Den är avsedd att komma andra till godo. Den växer när den delas med andra. Vad är det för nytta med att ha skaffat en hög utbildning om man saknar goda karaktärsegenskaper? Vad är det då för värde med utbildningen? En god karaktär är viktigare än utbildning.

Studenter! Det är inte fel att skaffa sig arbete när utbildningen är klar, men samtidigt bör ni se till att er utbildning kommer samhället till godo. Ni bör alltid ha samhällets bästa för ögonen. Delta i samhällstjänande. Vad

innebär det egentligen att tjäna samhället? Betrakta det inte som under er värdighet att tjäna bara för att ni är högt utbildade. Det är dock inte nödvändigt att ni sopar gatorna som samhällstjänande. Vilket arbete ni än har, om utför ni detta efter bästa förmåga och till ert samvetes belåtenhet, då är detta i sig ett tjänande. Anta att ni är affärsman. Då får ni inte ta till obefogade och orättfärdiga metoder bara för att tjäna pengar. Ni bör snarare använda era förtjänster till heliga ändamål.

Inte bara det. Jag vill fästa er uppmärksamhet på något mycket viktigt. Vad är grundorsaken till att vårt land Indien nu befinner sig i ett så bedrövt tillstånd? Skälet är att människor inte utför sina plikter på ett tillfredsställande sätt. Vad tjänar det till att sådana människor talar om hängivenhet? Vad innebär egentligen hängivenhet? För en läkare eller en sjuksköterska till exempel är det mycket viktigt att fullgöra sina skyldigheter mot sina patienter med hängivenhet. Om patienterna lider och läkarna skyndar i väg till templet (mandiret) för att delta i avslutningssången (arati) för Svami, vad för slags hängivenhet är detta? Det är inte alls någon hängivenhet. Det är ren galenskap och dumhet. Ägna er åt de patienter ni har vård om med uppriktighet och innerlighet så att de inte alls behöver lida. Detta är ert tjänande, detta är er plikt, så visar ni hängivenhet. De som försummar sin plikt kan aldrig utveckla hängivenhet. Vad är det för mening med att lägga ett matoffer (payasam) i ett offerkäril som har tio hål i botten? Offerkärlet kommer alltid att förbli tomt hur mycket av matoffret ni än lägger i det. På motsvarande sätt gäller att om ert hjärta uppvisar självskhetens och egennyttans hål är det meningslöst att fylla det med hängivenhet. Det viktiga är därför att ni fullgör era plikter på ett ordentligt och samvetsgrant sätt.

Ert arbete bör utföras på ett sätt som rättfärdigar den lön ni får

Jag vill betona en annan viktig sak. Ni bör rättfärdiga den lön ni uppstår genom att utföra ert arbete på ett förtjänstfullt sätt. Bara då kan ni i verklig

mening tjäna ert land. Om ni uppbär en hög lön och gör ett undermåligt arbete innebär det att ni sviker landet. Kräv inte höga löner. Tänk efter om ni utför ett arbete som står i rimlig proportion till er lön. Om detta är fallet är detta i sig ett ädelt tjänande. Ni bör utveckla denna ädla egenkap och tjäna landet. Hade var och en fullgjort sin plikt på ett sätt som motiverade lönen de fick skulle landet inte befinna sig i detta bedrövliga tillstånd. På grund av utgifterna för höga löner tvingas regeringen låna pengar från andra länder. För vilkas skull tvingas regeringen ta lån? Det är bara för er skull. Om ni inte fullgör er plikt i enlighet med er lön, då kommer landet att få ekonomiska problem på grund av ert slöseri. Folk uppbär löner på tusentals rupier, men utför ett arbete värt inte ens en paisa. Är det rätt? Det är varken rättvist eller rättfärdigt. Därför bör arbetet ni utför rättfärdiga er lön. Ni bör utföra ert arbete på det sätt ert samvete bjuder. Först då kan ni vinna frid. Hur ska ni annars kunna vinna den? Ni upprepar ordet frid (santhi) tre gånger efter lovsången. Varför? Därmed avses frid på den fysiska, mentala och andliga (atmiska) nivån. På detta sätt har vår urgamla kultur och våra heliga skrifter undervisat om dessa ädla sanningar som har en djup innebörd. I den indiska kulturen finner man en helighet som ingen annan del av världen kan uppvisa. Denna kulturs gudomlighet är enastående. Den bön studenterna ber innefattar denna vedaskrifternas upphöjda undervisning:

Må Gud beskydda och ge oss näring!

Må vår intelligens och vårt mod öka när vi arbetar tillsammans!

Må vi leva i vänskap utan några konflikter!

« sanskrit-vers»

Det betyder att alla bör leva tillsammans i harmoni såsom barn i samma familj. Ni bör arbeta tillsammans i totalt samförstånd. Det är inte fråga om ett arbete likt aktieägarnas i ett affärsföretag. Det handlar om att alla tar lika stor del i arbetet och alla delar också sina glädjeämnen och sorger med de andra. Detta är ett av vedaskrifternas främsta budskap. Men vår tids vediska lärde tolkar vedaskrifternas undervisning på sitt eget

sätt, och då uppenbaras inte den sanna innebörden. Det är inte deras fel. Stackars dem! De förstår själva inte innebörden. De sjunger de vediska mantrana utan att förstå deras betydelse.

Att upprepa vediska mantran utan att förstå deras innebörd är meningslöst. Vad är det för mening med att enbart sjunga utan att förstå vad orden betyder? Det bodde en framstående sångerska i Chennai (Madras). Hon var känd som "Den sjungande näktergalen" (Gana Kokila). Hon lever inte längre. Hennes röst var lika ljuv som en göks. Hon tyckte mycket om att sjunga Thyagarajas kompositioner (kritis). I alla Thyagarajas kompositioner är språket telugu, men hon behärskade inte alls detta språk. Vid ett tillfälle sjöng hon denna Thyagarajasång: "*O Rama! Vad förlorar Du om jag inte lovprisar Dig?*" (*ne pogadakunte neekemi koduva Rama?*) med sin ljuva och melodiska röst, men eftersom hon inte förstod orden sjöng hon: "Vad förlorar du, o Rama, om jag äter pakodas?" Ni kan själva konstatera hur mycket betydelsen förvanskades när hon sjöng "pakoda tinte" i stället för "pogadakunte." I det tamilska språket åtskiljs inte ljuden motsvarande bokstäverna "ga" och "ka." Man skriver "Kandhi" i stället för "Gandhi." När tamilerna därför säger "pogadakunte" låter det som "pakoda tinte." När de sjunger Thyagaraja Kirtans låter det behagligt för öronen, men deras uttalande av orden lämnar mycket övrigt att önska.

Detsamma gäller i fråga om vediska mantran. Ni må sjunga dem med perfekt rytm och rätt intonation, men om ni inte förstår vad de betyder låter det endast behagligt för öronen. Era hjärtan kommer inte att fyllas med sällhet. Ni erfar sällhet först när ni förstår ordens betydelse och fylls av deras helighet. Studenter är de som i framtiden ska föra nationen framåt. Därför bör de välja den andliga vägen, bemöda sig om att förstå vedaskrifternas undervisning och handla enligt denna.

(Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "*Govinda Hare, Gopala Hare, Hey Gopi Gopa Bala...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, juli 2010, s. 194-202, 217.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Sydafrika

Ungefär 5000 Sathya Sai-hängivna och människor från alla delar av Sydafrika samlades för att hylla Sathya Sai Baba vid ett särskilt anordnat möte i Durban den 26 juni 2011.

Bland deltagarna fanns ministrar från regeringen och lokala politiker samt religiösa ledare representerande Bahai-tron, Buddhism, Kristendom, Hinduism och Islam. Temat för mötet var "Hans liv, Hans budskap och arvet efter Honom."

Sri Roy Padayachhi, kommunikationsminister i Sydafrikas regering, framhävde under sin hyllning av Sathya Sai Baba Hans arbete och Hans undervisnings universella giltighet. Han framhöll också att Sathya Sai

Babas hängivna i Sydafrika praktiserade Hans undervisning och var aktivt engagerade i samhällstjänande. Svami Vimokshananda, ledare för Sri Ramakrishna Mission i Sydafrika, berättade på ett rörande sätt om sitt personliga möte med Sathya Sai Baba i sina unga år. Mötet med Sai Baba inspirerade honom att bli munk och ansluta sig till Ramakrishna Missionen. Därefter talade Sri Kalyan Ray, medlem i Prasanthirådet i Puttaparthi, om Sai Babas universella budskap och belyste Hans kärleksbudskap som fortsätter att inspirera, stärka och transformera Hans hängivna.

Sedan presenterades ett speciellt program med framförande av poesi och sånger av barn från Sai Spiritual Education (Bal Vikas) och Sathya Sai-skolor i Sydafrika. Slutligen presenterades en videofilm som visade hur Sathya Sai Baba med kärlek och medkänsla hade bemött omkring 3000 hängivna från Sydafrika som valfärdade till Prasanthi Nilayam i september 2010.

Australien

Som förberedelse för en pilgrimsresa till Prasanthi Nilayam under juli 2011 hade Sai-ungdomar i New South Wales, Australien, engagerat sig i många tjänandeprojekt som en del av sina andliga övningar. Omkring 20 Sathya Sai-ungdomar gjorde i ordning paket med lämplig utrustning för fattiga mödrar i Papua Nya Guinea som skulle föda barn. Statistiken visar att en av sju kvinnor på Papua Nyas Guineas landsbygd dör i barnsäng. Sathya Sai-ungdomarna upptäckte denna dystra statistik när de sökte efter tjänandeprojekt att engagera sig i. När de fick vetskap om den höga dödligheten i barnsäng på Papua Nyas Guineas landsbygd anmälde de sig ivrigt till för att få delta i detta projekt.

Varje födande kvinna får ett paket som innehåller: snöre, tvål, rakblad, plastlakan, handskar och gasbinda. När paketen till de födande kvinnorna skulle göras i ordning förklarade en medlem från hjälporganisationen

”Zonta International” syftet med utrustningen och berättade hur organisationen undervisade kvinnorna på landsbygden rörande barnafödande och hur kvinnorna skulle ta hand om sig själva efter födseln.

Efter att ha fått en noggrann beskrivning av hur varje paket med utrustning skulle göras i ordning bildade Sathya Sai-ungdomarna en rad framför Sai Babas altare och packade på relativt kort tid under Hans Gudomliga överinseende 999 sådana paket med födselutrustning. Dessa skickades sedan till de blivande mödrarna i Papua Nya Guineas byar.

Ur: *Sanathana Sarathi*, september 2011.

Det sista ögonblicket

En gammal man, som bodde i den delen av Indien där man talar språket kannada, låg på sitt yttersta. Han försökte säga något till sina söner, men eftersom hans röst var svag och otydlig kunde sönerna inte uppfatta vad fadern ville säga. Det enda ljud som var någorlunda tydligt lät som "ka". Sönerna trodde att deras far kanske ville säga ordet kanaka, guld, och tala om var han förvarade det gömda guldets och andra värdesaker. "Ka" är också början på orden "karaa" och "kanajana" i kannadaspråket. Dessa ord betyder kalv respektive spannmålsmagasin. Sönerna sa dessa ord ett i taget i den gamle mannens öra i ett försök att utröna vilket ord han menade. Den gamle mannen skakade dock på huvudet för att visa att han inte avsåg något av dessa ord. I stället pekade han med handen på en kalv ett stycke därifrån som åt kvistarna på en kvast. Därefter drog han sitt sista andetag.

Det ord som den gamle mannen ville säga var ordet "kasabarika" som betyder kvast på kannadaspråket. Han antydde med sin handrörelse att sönerna borde hindra kalven från att förstöra kvasten vars kvistar den höll på att äta upp.

Även när han låg på sitt yttersta riktade den gamle sin uppmärksamhet mot världsliga ting. Trots han var gammal hade han inte börjat ägna sitt liv åt andlighet och avsägelser av världsliga ting. För att kunna göra detta krävs långvariga, ständiga och ihärdiga andliga övningar.

Om vi utvecklar vanan att upprepa Guds namn redan i barndomen kommer vi säkert att minnas Hans namn när vi tar vårt sista andetag.

Ur: *Sanathana Sarathi*, augusti 2011, s. 256. *Chinna Katha*.

Guds härlighet är gränslös

*Utveckla kärlek, lev i kärlek, sprid kärlek.
Det är den andliga övning som ger bästa resultatet.
När ni sjunger Guds namn och under tiden tänker på
Hans storhet, Hans medkänsla, Hans härlighet,
Hans strålgans, Hans närvaro,
kommer kärleken att växa inom er och
dess rötter tränger sig allt djupare ner,
dess grenar breder ut sig allt mer och
ger svalka till vän och fiende,
till landsmän och främlingar.
Gud har ett oräkneligt antal namn.
Vise män och helgon har sett Honom
i ett oändligt antal former.
De har sett Honom med slutna och öppna ögon.
De har lovprisat Honom på
människans alla språk och dialekter.
Ändå är Hans härlighet långt ifrån till fullt uttömd.*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2011, baksidan.

